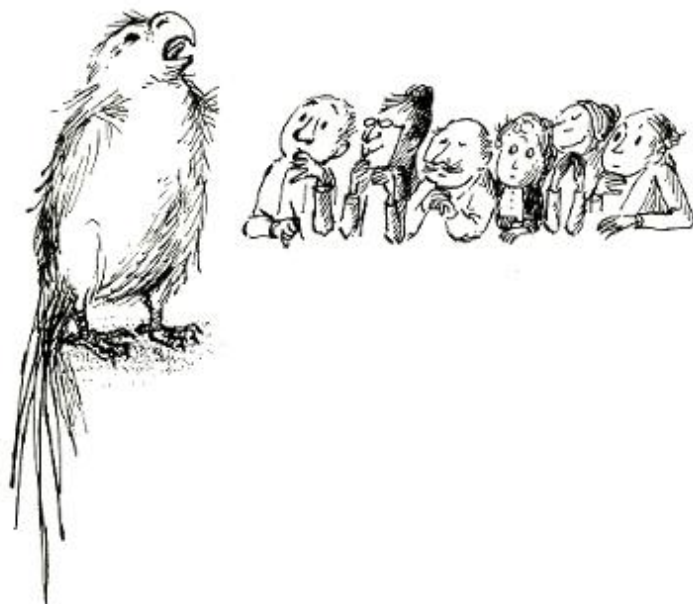

Hans Andreus, *Waarom daarom*. Uitgeversmaatschappij Holland, Haarlem 1967, p. 28-29,
https://www.dbnl.org/tekst/andr007waar01_01/andr007waar01_01_0018.php

De papegaai

Er was een keer een papegaai,
die sprak zo mooi en wijs en fraai
als zelfs de knapste professoren
en dus liet hij zijn stem steeds horen:

'Dames en Heren, hum, hum,
ik wil maar beweren, hum, hum,
zoals ik al zei, hum, hum, ja, ja,
enzovoort en etcetera!'

Die papegaai ging vaak op reis
en sprak dan mooi en fraai en wijs
in stadje, dorpje of gehuchtje -
overal hoorde je z'n kuchje:

'Dames en Heren, uch, uch,
ik wil maar beweren, kuch, kuch,
zoals ik al zei, hum, hum, ja ja,
enzovoort en etcetera!'

Maar plotseling, op een goeie keer,
toen wou die papegaai niet meer.
Hij sprak: 't Is leuk, dat vele praten,
maar wijs is hij die 't na kan laten ...

Dames en Heren, hum, hum,
ik wil maar beweren, hum, hum,
dat wie te veel praat, zelfs wijs en fraai,
die lijkt, hum, hum, op een papegaai!

Hum, hum!

Jaja!

